

zeven en op 100 g moes 100 g suiker bijvoegen. Alles tot jamdikte in laten koken, uitgieten op een blik, na bekoeling in blokjes snijden en deze door de suiker rollen. De koekjes in den wind laten drogen en bewaren in een stopflesch.

Kaasspritsjes.

75 g oude kaas, 100 g bloem, 100 g boter.

De kaas wordt geraspt en door een grove zeef gezeven. Boter en gezeefde bloem toevoegen en alles samen kneden tot een soepel deeg. De massa in een boterspuit doen en op een met boter ingesmeerd bakblik mooie spritsjes spuiten. In een matig warmen oven bakken. De spritsjes moeten heel licht van kleur blijven, anders wordt de kaas bitter.

Wanneer U gereed bent met bakken en garneren, dan richt U in een hoek van Uw kamer een tafel in, waarop U de verschillende benodigden rangschikt. De gastvrouw heeft dan alles bij de hand als zij zelf thee schenkt. Ik zou U dit beslist aanraden; het is naar mijn meening zoo-veel huiselijker dan wanneer de djongos het doet. Men kan echter ook de gasten zichzelf laten bedienen, vooral wanneer er gedanst wordt.

Verschillende hartige broodjes.

Deze heb ik reeds in het Kerstnummer beschreven. U kunt ook gewone sandwiches maken, maar deze staan niet zoo aardig.

Bonbons en zoute amandelen voltooien het geheel.

Bijgaande foto geeft U een idee hoe ik mij een dergelijke tafel had gedacht.

Ik wensch degenen, die deze thé complet willen maken veel succes.

C.J.S.C.

Boekenrubriek.

Renzo en Lucia door Johanna E. Kuiper.

Met teekeningen van B. Midderigh-Bokhorst.
Alkmaar. Gebr. Kluitman.

Onze knappe en vlotte schrijfster Johanna Kuiper, die heel veel gereisd heeft en Italië lief heeft, maakte deze prachtige bewerking van Manzoni's voornaamste roman: *Il promessi sposi*, de *Verloofden*.

Ze gaf haar werk den ondertitel:

„Een vertelling van liefde en trouw uit de 17e eeuw“.

Mevrouw Midderigh-Bokhorst versierde het boek met acht prachtige platen in verrukkelijke kleuren en gaf het een mooie bandteekening: De *verloofden* en Lucia's moeder Agnese, op het oogenblik, dat ze overleggen, hoe ze ontkomen zullen aan de schrikkelijke bedreigingen van hun geluk. Het kloeke, schitterend uitgegeven boekwerk is nu een kostelijk geschenk voor allen, die van romantiek houden. En bovenal zal het leed en de strijd der *Verloofden* het bijna volwassen meisje, de jonge vrouw boeien.

Manzoni (1785-1873) was de grondlegger der Italiaansche romantische school. Johanna Kuiper

deed een goede keuze, toen ze zijn „*Verloofden*“ overbracht in een Nederlandsche bewerking en ons daarmee een boek van blijvende waarde schonk.

Het verhaal, de roman speelt gedurende den dertigjaren oorlog, die tegelijk met den tachtigjaren zou eindigen in 1648, speelt in de Povlakte, ten Zuiden van het meer van Como en rondom Milaan.

Lucia wordt op de vlucht gedreven, omdat een edelman nog eens zijn oude, vervallen rechten wil laten gelden en haar, die in de nabijheid van zijn burcht leeft, uit wil huwelijken aan een zijner soldaten. In de warreling der tijden heeft niemand de macht, hem tegen te gaan. Pater Cristoforo probeert althans voor haar te pleiten bij Don Rodrigo. — Het einde is, dat hij zelf in ballingschap moet worden gezonden door zijn pastoor.

Wie zou zich durven verzetten tegen een edelman en dan voor een jong meisje uit het volk en haar verloofde een zijdevever?

Dus gaat Lucia vluchten. Het oogenblik, waarop zij haar vreeselijk besluit moet nemen, valt

zoo ongelukkig, dat ze Renzo niet eens van haar plannen kan verwittigen.

Met haar oude moeder begint zij haar zwerftocht. Renzo begint terstond zijn nasporingen. Doch zóó verward zijn de toestanden overal en zoo weinig helpt het geluk de arme verloofden, dat ze langen tijd slechts binnen enkele uren afstands rondom elkaar heen zwerven. Ontzettend lijden ze.

In alle wirwar, in alle nooden der tijden worden ze betrokken. Vooral Lucia draagt alles met bovenmenselijke kracht, in groote wijsheid.

Renzo toont minder bezonnenheid, minder overleg, komt nogal eens in gevaren, waar zijn onbesuisdheid hem heeft ingevoerd of die hij daardoor nog verergert. Doch beiden blijven ze trouw aan hun liefde voor elkaar, beiden bezwijken ze niet voor de allerschoonste aanbiedingen. Beiden wordt de kans geboden om gered te worden, uit lijfsgevaar, honger, uit een onzeker bestaan.

Welk een paradijs scheen zich voor Lucia te ontsluiten, toen ze zich de vriendschap en de liefde had verworven van de prachtige figuur in het boek, Gian Giacomo. Hij, de edelman, zeeroover en priesterhater geworden op zijn eeuwenoud slot in het meer van Como, hij, die zelfs geen vrouwen op zijn eiland duldt— hij biedt Lucia zijn liefde en zijn naam aan, en als Lucia ook dan haar Renzo trouw blijft, wordt hij door haar een geheel ander mensch. Hij wordt een dienaar der armen en lijdenden gelijk Lucia het al is. — Van ontroerende schoonheid is het tafreel, waarin Lucia, uit haar klooster opgejaagd, omdat de Duitschers komen, met al degenen, die zich bij den stoet der helpende zusters als vluchtelingen hebben aangesloten naar het eiland trekt en gedaan weet te krijgen, dat Gian Giacomo hen allen opneemt. Ook Renzo krijgt vele kansen, een goed huwelijk te doen en zich te vestigen in oorden, waar meer rust en stabiliteit is gebleven.

Adembeklemmend zijn vele biadzijden uit dit boek, dat men graag aan één stuk door uit zou willen lezen. De arme menschen daar in de Povlakte leven in duizend angsten voor de komst der Duitschers. „Het land stond tegenwoordig onder heerschappij van Spanje. Spanje voerde oorlog met Frankrijk en Zweden en Holland, in bondgenootschap met Duitschland. Waarover, dat wist hier niemand—dat kon ook niemand schelen. Erg was alleen, dat er een Duitsch leger op weg was naar Mantua, waarvan Frankrijk en Spanje elkaar het bezit betwisten”

Vele der Italianen uit het boek hebben in het Spaansche leger tegen Holland gediend. Ze zeggen: „Duivels zijn het, die Hollanders— ze geven

hun steden niet over, al zijn ze tot geraamten uitgehongerd; ze houden vol”.

In de dreiging der tijden gingen de zaken slecht. En als we dan de maatregelen lezen, die er van alle kanten genomen werden om verbetering in dien toestand te brengen, dan wanen we ons in het heden verplaatst. „Zijden stoffen met wollen draad er door, warmer en goedkooper en die dus beter verkocht werden, mochten niet meer gemaakt worden. — het wolweversgilde had geprotesteerd. De prijs van het brood was vastgesteld, te laag naar den zin der boeren en bakkers, en nu hielden die het meel en het brood vast.”

Renzo, de knappe zijdevever, werkt alleen voor zijn belastingen — leven doet hij van wat een klein stukje land hem opbrengt.

Terwijl Renzo en Lucia, elkaar zoekend, hun vreeselijke avonturen beleven, wordt de toestand in het land steeds erger. Hongersnood ontvolkt heele streken— Onderlinge twisten en gevechten maken dorpen en stadjes tot een aaneenschakeling van puinhoopen. Aangrijpend is het lot der vluchtelingenstoeten beschreven. Ze vluchten voor den hongersnood, voor elkaar, voor de pest, en hun zielige gelederen dunnen aldoo. Doch als een nieuw voorjaar nieuwe hoop in de harten brengt, loopt het eindelijk Renzo en Lucia mee. Een kleine jongen, waar Renzo goed voor is geweest, weet hem te zeggen, waar Lucia is. En hij vindt haar terug, leezekuster geworden, zorgend voor tien babies, die ontkomen zijn aan de worgende greep der tijden. „Een heef jong, een heel teer, heel schroomvallig meisje had hij verlaten— een sterke vrouw vond hij terug.”

„Wij zullen aan niets zoo'n groote behoefte hebben als aan moedige, jonge huisvrouwen, die willen helpen onze arme, ontvolkte aarde weer woonbaar te maken”, zegt Gian Giacomo.

En zoo heeft dit prachtige, overal boeiende verhaal een „happy end”. Het kan niet genoeg aanbevolen worden voor de rijpende jeugd.

S. W. LUGTEN-REYS.

Dr. M. Ch. BOON van OCHSSÉE Arts.

Chirurg en Specialist Vrouwen-arts, levens Specialist voor Verloskunde
Javastraat 11A — Telefoon 646

Spreekuren: 7.30-9.30 u. v.m. 4.30-5.30 u. n.m. of volgens afspraak

Gelegenheid voor moderne Diathermie (Ultra-Kortegolf), en Licht-Therapie